

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Plures huic annexuntur Veritates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Dominica 5. post Pascha. *Si quid petieritis Patrem, &c.*
Ephes. 1. *nihil ita petitur, quod non obtineatur; Secundum propositum eius qui operatur omnia, secundum consilium voluntatis sua ut simus in laudem gloriae ejus, nos qui ante speravimus in Christo.* Sic opportunè Apostolus, qui sic obtinuit quod petebat, licet negatum fuerit, neq; enim aliter petebat quam secundum illud divinæ voluntatis consilium, quod tale erat, ut pateretur angelum Satanæ. Sic ipse Christus Dominus exauditus est pro sua reverentia, licet Calicē biberit quæ nřafire petebat; quia nō aliter petebat quæ prout velleat Deus, *Nō mea voluntas, inquit, sed tua fiat. Itane oras?*

Luc. 22. *Pensate, inquit S. Gregorius, petitiones vestras, videte si in nomine Iesu petitis, id est, si gaudia salutis eternæ postulatis. In domo enim Iesu Iesum non queritis, si in aeternitatis templo importunè pro temporalibus oratis. Expende illud importunè, quod vitiosum esse potest in modo & fine. In modo quidem, si nimis avidè temporalia petere curuntur: is fine vero, si ex affectu ipsorum temporalium misericordie ordinato ad salutem: unde S. Jacobus, *petitis & non accipitis, & quod male petatis, ut in concupiscentiis vestris insumatis;* id est, ut sic concupiscentiae satisfacti sint. Quo in sensu apud Cessianum hæc sunt egregie dicta: *Nihil caducum vult à se, nihil vile, nihil temporale aeternitatum Conditor implorari. Itaque magnificentia ejus ac munificentia maximam irrrogabit injuriam, qui quis semper iernis petitionibus prætermisso, transitorum aliquos & caducum ab eo maluerit postulare;* & offensam portius quam propositio nèm iudicis sui, vilitate orationis incurrit. *Sic**

In Ps. 34. S. Augustinus: *si illa penterit, injuriam facies illi, & davinum tibi, præponendo illi quod fecit, cum velis se ipsum dare qui fecit. In hoc amore dixit illi anima quadam: Nunquid ipse es pars mea Domine? Elegant sibi qui volunt quid possident, faciant sibi partes de rebus: pars mea tu es, te miki elegi. Et iterum: Dominus pars hereditatis meæ: possideat te ut possideas illum: eris prædium ipsius, eris dominus ipsius: possideret posseidetur ut profit, Nunquid ut aliquid ei tu ei profis? nam dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non egis.*

Hūc etiam spectant hæc consequentes Veritatem.

Discedat ab iniuritate omnis qui nominat nomen Domini.

¶ 1. varse, In die Circumcisionis, ex 2. Tim. 2.

Sensitivæ Devotionis subtractio, veræ & solidæ Devotionis est probatio.
In 1. parte. Die 12. Ianuarii.
Sicut in adversis, ita & in prosperis invocandus est Dominus.
In 1. parte, Dominica 1. post Epiph. Vbi ad numerias vocatus est Iesus.

Si ad humanam gratiam divina postulas, dividam ipsam repellis gratiam.
In 1. parte, Feria 2. hebdom. 2. post Epiph. Vbi de Nazarenis miracula petentibus.

Nulla in adversis conquerendi est ratio, aut nulla erit conquerentis oratio.
In hac 2. parte, Sabbato post Sexagesimam, Ad ipsa Evangelii hodierni verba jam supra exposita.

Si ordinatis ad salutem mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris.
In 2. parte, Sabbato post Cineres.

Quæ ratione terrena tantum & non coelestia desideras, eadem necesse est, ut coelestia tantum, & non terrena desideres.
In 2. parte, Feria 3. hebdomada sequentis.

Eiranti in dubiis, & non oranti, nulla est erroris excusatio.
In 2. parte, Feria 6. post Octavam Ascensionis. Vide ibi & sequens Sabatum: Necnon Fermam 4. Pentecostes, de confundendo Deo, De septem vero petitionibus orationis Dominicæ quibus septem opponuntur virtus capitalia: Tota est in eis declarandis hebdomada 6. per singulas Ferias, in 3. parte. Quæ omnia sic in unum conflati possunt, ut demonstretur usque modò non petuisse quidquam eos, qui suis prævis desideriis seu virtutis reprimendis non vacant. Sibi enim contradicunt & obstant in orando. Unde hæc ad fructuolam præmix formatur veritas:

Qui sibi non contradicit in suis malis desideriis: sibi contradicit in bonis.

RATIO EST: Quia ille sibi contradicit in bonis suis desideriis, qui sibi Dominicam oranti orationem contradicit.
Sed qui sibi non contradicit in suis malis desideriis: ille sibi Dominicam oranti orationem contradicit.
Ergo.